

(Данас, 14.03.2009)

И ове речи посвећене су теби: Знаш добро да смо створени једно за друго, али ти си ипак отишла. Питам се зашто? Да ли зато што си и сама велика, па хоћеш са великим, или можда волиш богатије? Да ли је проблем то што си старија од мене? Старија си много више од оног моћног Американца у кога си тренутно слепо заљубљена. Памтиш ли, душо моја, да за њега нико и није знао док га ти ниси случајно открила, дала му име, одгајила га. Отео ти се твој Пигмалион, презрео те, без гриже савести и мање проблематичне прошлости брже се развио, и сад лудујеш за њим.

Пре ти ни код мене ништа није сметало. Ни што сам сељак, ни што сам заостао. Дивила си се мојој храбрости када сам због тебе кидисао на јаче од мене. Када сам као Давид таманио Голијате на твој миг. Када сам кварио да бих сачувао твоју слободу и да бих те био достојан. Сећаш се како сам те бранио кад је онај Турчин бацио око на тебе. Толико сам упоран био, да те на крају оставио, а на мени се иживљавао читаву моју младост. Још ме Турчинове ране боле. Није ми дао да се образујем, изучим школе, будем свој. А ти си у миру напредовала и све више се удаљавала од мене. И после сам свет померао због тебе. И кренуо голорук на оног бахатог Немца који је силом хтео целу да те узме, да му будеш само једна од више конкубина. Тада си ме хвалила, иако ме ни тада ниси волела, али била си уз мене. Као што Лауб рече: У љубави и политици човек је веран само кад не може ништа друго.

Грешио сам и ја. Признајем. Понео ме кавгаџијски дух. Разбио сам цео комшилук. Претио и тукао се са свима. Радио сам на мишићима, а дух сам запоставио. Заборавио сам на твоју склоност ка филозофији. Нисам те послушао на време. Нисам учио на твојем искуству.

Али и ти си вређала мене. Ниси ми дала праву прилику да се докажем. Моје слабости

бацила си ми у лице и не покушаваш ту љагу да спереш са мене.

И даље се трудим да ти останем близу, да будем ту, уз тебе, али ми ти стално измичеш и не осврћеш се на нови дом који сам саградио због тебе, за нас. Срушио сам оно своје старо згариште, обрачунао се са свима онима који су ми говорили да ниси за мене, рекао збогом оружје.

Знам, рећи ћеш и нови дом сам саградио уз твоју помоћ. И знам, доста сам твога новца проћердао. Не сналазим се најбоље у грађевинским радовима. Рушење ми иде боље од руке. Ваљда ми деструктиван хороскопски знак.

Нећу одустати. Борићу се за тебе. Ја сам део тебе, и сама то знаш. Многи су се мешали, хтели да те узму и успели у томе. Сада сам само рупа на твојој блузи, рупа коју треба закрпити. Али, то је твоја омиљена блуза и знам да ћеш је и са рупом носити. Знам да ме желиш и да ћеш то брзо признати. Можда схватиш да и ја овако мали и сиромашан имам нешто посебно. Нешто што ме диже изнад свих осталих који чине твој живот. Нешто што ће ми дати снаге да заблистам и будем део тебе. Само сам те ја искрено волео, и увек сам твоје циљеве постављао изнад својих. Нико себе толико није изгубио у покушају да буде твој. И једног дана када те остави твој Американац и окрене се оријенталним лепотицама, схватићеш да ниси једина и незаменљива. И да ниси више млада и горопадно моћна као некад. Тада ћеш ме се поново сетити и поново хтети. Крај себе.

А до тада, ја ћу остати та мала рупа на твојој блузи због које ће ти увек бити хладно! А ти не желиш ту језу крај свог великог срца. Чини те леденијом него што си. Зато, не бежи више, чекај ме и ја ћу сигурно доћи, моја Европо!

Воли те твоја Србија!

Бранислав Стојановић из Параћина, студент београдског Правног факултета, освојио је прво место на националном такмичењу младих „У Зоранову част“, које организују ДС и Фонд „Др Зоран Ћинђић“